

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Dipl. Ing. K. – E. C.**, zastoupen JUDr. Petrem Haluzou, advokátem se sídlem Drahobejlova 41, Praha 9, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 1. 2016, č. j. 30 A 114/2015 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 1. 2016, č. j. 30 A 114/2015 – 32, kterým krajský soud odmítl žaloby, kterými se žalobce domáhal zrušení čtyř rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Odboru řízení restitucí, ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. SPU 356608/2015, sp. zn. SPU 365605/2015, sp. zn. SPU 356611/2015 a sp. zn. SPU 356619/2015, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Karlovarský kraj, ze dne 27. 3. 2015, č. j. SPU 140607/2015/129/Lou, a dále ze dne 1. 4. 2015, č. j. SPU 169298/2015/129/Lou, č. j. SPU 70574/2015/129/Lou a č. j. SPU 170397/2015/129/Lou. Těmito rozhodnutími byla z moci úřední obnovena řízení, v nichž bylo rozhodnuto dle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 229/1991 Sb.“), tak, že žalobce je vlastníkem v rozhodnutích vyjmenovaných nemovitostí.

2. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 43/2016 - 16, byla kasační stížnost žalobce zamítnuta. Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, však následně usnesením ze dne 15. 2. 2017, č. j. Konf 9/2016 – 6 tento rozsudek zrušil a zrušil rovněž usnesení Krajského soudu v Plzni napadené kasační stížností. Po zrušení rozsudku Nejvyššího správního soudu se tak řízení o kasační stížnosti dostalo do stádia před vydáním rozhodnutí o kasační stížnosti.

3. Skutečnost, že zvláštní senát zrušil vedle rozsudku Nejvyššího správního soudu rovněž usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 1. 2016, proti kterému kasační stížnost směřovala, však brání věcnému vyřízení kasační stížnosti, neboť stížností napadené rozhodnutí bylo

v mezidobí zrušeno. Proto Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť nejsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti a tento nedostatek je neodstranitelný.

4. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu